

РЕШЕНИЕ

№ 4042

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1930** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. А. И., като пълномощник на Б. Л. Т. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №3722 от 11.10.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 131^{-ви} състав, по н.а.х. дело №6470 по описа за 2022г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че от представената по преписката снимка поради неясен образ, възникват множество съмнения – заснети са фаровете на коли, движещи се в една и съща посока без да става ясно каква е посоката на движение на заснетия автомобил, лентата, в която се е движил, кой е автомобилът, заснет с превишена скорост. Сочи, че от събраните по делото доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин извършването на нарушение по чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Смята, че процедурата по установяване на процесното нарушение е била опорочена, тъй като не е спазено изискването по чл.10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение

по пътищата (Наредба №8121з-532). Твърди, че изготвеният в случая Протокол съдържа противоречиви данни по отношение на това дали използваното за контрол автоматизирано техническо средство (АТС) е било позиционирано в служебен автомобил на СДВР или на участък от пътя. Според касатора липсата на доказателство по нормативно предвидения ред (със снимка) на местоположението на уредбата е пречатвало възможността да се установи действително ли скоростта е измерена в зоната с ограничение на скоростта. Поддържа, че електронният фиш (ЕФ, представен в оригинал пред съда) не съдържа нужните по закон реквизити, а именно – не е отразено дали е бил приспаднал толеранс от 3% от измерената стойност на скоростта, банковата сметка, начините за доброволно заплащане, възможността за подаване на писмено възражение по реда на чл.189, ал.6 ЗДвП. Допълва аргументи за наличието на противоречие между ЗДвП и Наредба №8121з-532 относно възможността да се състави ЕФ при нарушения, установени с мобилни АТС във време на движение. Смята, че допуснатите процесуални нарушения не могат да бъдат преодоляни в хода на съдебното производство и винаги съставляват предпоставка за отмяна на актувания ЕФ. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменен ЕФ Серия К №5492543, издаден от СДВР.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), оспорва жалбата. В писмено Становище от 27.03.2023г. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Твърди, че процесният ЕФ съдържа всички необходими по закон реквизити. Изтъква, че разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП предвижда облекчена процедура за санкциониране на всяко нарушение на правилата за движение по пътищата. Сочи, че голяма част от пътнотранспортните произшествия се дължат на шофиране с превишена скорост, поради което твърди, че не следва да се толерира поведение като процесното - поставящо в опасност живота и здравето на участниците в движението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор М. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия К №5492543, на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП, на касатора Б. Л. Т. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 50 (петдесет) лева, за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕН ЕФ Серия К №5492543.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 13.12.2021г., в 20⁴¹ часа, в [населено място], лек автомобил марка „Б. 530 Д Х.“, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], собственост на касатора Б. Л. Т., се е движил по [улица]до номер 109, с посока на движение от [улица]към [улица], със скорост от 68 км/ч., установена след отчитане на

допустимата грешка в полеви условия 3 км/ч. Нарушението е било заснето с преносима система за контрол на скоростта ARH CAM S1 с №11743ee, представляваща одобрен тип видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. Решаващият състав е приел, че процесният ЕФ съответства по форма и съдържание на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП във вр. с §6, т.63 от Допълнителните разпоредби (ДР) и в производството по налагане на санкция не е било допуснато формално нарушение. Въз основа на събраните доказателства съдът е обосновал извод, че касаторът Т. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Тези изводи на първостепенния съд се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 131-^{ви} състав.

С нормата на чл.21, ал.1 ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства (ППС) да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). В разглеждания случай е установено, че Т. е управлявал лек автомобил със скорост 68 км/ч. или с 18 км/ч. над максимално разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето с радар ARH CAM S1. Що се отнася до възраженията, че е налице неточност при определяне на размера на превишение на скоростта, тъй като в ЕФ не е отчетен толеранс от минус 3 км/ч. в полза на водача, настоящата инстанция намира за необходимо да посочи следното: От представения снимков материал от паметта на техническото средство за отчетена скорост се установява, че скоростта на МПС на касатора при заснемането му е била 71 км/ч. В електронния фиш, е посочено, че установената стойност на скоростта на МПС е 68 км/ч., следователно в бланка серия „К“ е въведена установената скорост, намалена с допустимата грешка на уреда, генерирана автоматично от софтуера за обработка, изчислена на база допустима грешка за работа на техническото средство.

Съгласно чл.189 ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на ал.4 на чл.189 ЗДвП изрично е регламентирано минимално необходимото съдържание на ЕФ, което включва: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Нормата установява, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В ал.5 - ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаване, обжалване и влизане в сила на ЕФ.

Според определението, дадено в §6, т.63 ДР ЗДвП, ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Автоматизираните технически средства и системи (АТСС) са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията (ЗИ), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган или б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес (§6, т.65 ДР ЗДвП).

Редът и условията за използване на АТСС са установени в Наредба №8121з-532, издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл.2 от Наредбата стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение, за които нарушения се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система (чл.3 от Наредба №8121з-532).

В настоящия случай е установено с приетите писмени доказателства, че използваната преносима система за контрол на скоростта ARH CAM S1 с №11743ee, е преминала периодична проверка в съответствие с чл.4 от Наредба №8121з-532 и съответно са били спазени изискванията за използването ѝ (Протокол от проверка №44-СГ-ИСИС/05.10.2021г.). Противно на твърденията на касатора, при осъществяване на контрола с АТС в резултат на който е издаден и процесният ЕФ, е бил спазен регламентът на чл.10 от Наредба №8121з-532. Цитираната норма задължава при използване на мобилно АТСС за контрол (каквото безспорно е процесният случай) да се попълва протокол съгласно приложението. В ал.2 на чл.10 от Наредбата е предписано протоколът по ал.1 да се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, а при контрол във време на движение с мобилно АТСС да се отбелязват началото и края на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя АТСС за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда (чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532).

Горните изисквания са били спазени. Това обстоятелство се установява с приетия по делото Протокол с рег. №4332р-66050/14.12.2021г., който е съставен в съответствие с Приложението към чл.10, ал.1 от Наредбата. Спазено е изискването на чл.10, ал.3 участъкът от пътя където временно е било разположено АТС да е удостоверен със снимка на която са отбелязани денят и часът на позициониране. В тази връзка неоснователно е възражението на касатора, че съставеният протокол съдържа противоречиви данни по отношение на това дали използваното за контрол техническо средство е било позиционирано в служебен автомобил на СДВР или на участък от пътя.

Неоснователни са и възраженията относно това, че от приложения към ЕФ снимков материал не може да се установи точното местоположение на МПС, както и това кой от множеството заснети автомобили е нарушил правилата за движение. На приложената към ЕФ снимка ясно е видим регистрационният номер на МПС,

движещо се с превишена скорост, точното място на заснемане, което може да бъде установено и от посочените GPS координати.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №3722 от 11.10.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131^{-ви} състав, по н.а.х. дело №6470/2022г.

ОСЪЖДА Б. Л. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, представлявана от директора, сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по к.а.х. дело №1930/2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.